

živel tukaj, kakor pravi ustno sporočilo, prvi začetnik Rezijanov, ki je prišel iz Rušije, to je, iz Rusije, kakor to razlaga reverendissimus dominus Odorico Buttolo. — To sporočilo Rezijanov od Rušije se nanaša ne na Ruse, Rusijane v severji, ampak brez dvoma na Raze, Razene v Etrurii in v Italii. Vidov god se obhaja, poleg omenjenega Sreznevskega str. 343, tudi v Rezii s plesom in petjem tako, kakor smo to sami vidili tudi pri drugih Italii soslednih Slavjanih itd.“

Tako Kolar, iz čigar besed tudi zvemo, kateri so še kaj od Rezijanov pisali. Akoravno pa je njegovo mnenje od začetka Rezijanov vredno, da se še bolj pretuhta in po mogočnosti razjasni, bi vendar jaz, opiraje se na zgorej iz „Slavina“ navedene rezijanske besede in njih veliko podobo z našimi slovenskimi, se raji poprijel mnenja Dobrovskega, ki terdi, da so Rezijani oddelk krajskih in koroških Slovincov, katerih jezik se je le enmalo bolj popačil. Ravno te misli je tudi slavnoznani Šafařík „Slavische Alterthümer“ Leipzig 1844, 2. Band. Seite 344. „Slov. Prijatelj“.

Novičar iz avstrijskih krajev.

Iz Istre 10. aug. Pretečeni mesec sta hodila po jadranskem primorju od Reke do Plomina itd. dva gosposko oblečena že odrasčena moža, eden je bil gerške, drugi katoliške vere. Imela sta v rokah popotni list in pooblastitveno pismo zaklade (šace) kopati. Imela sta pa tudi vse kraje popisane, v katerih imajo dnarji zakopani biti, in tako sta med drugim tudi v M—ški dragi v zapuščeni poderti cerkvi sv. Ivana pri morji vse prerila, pa nič dobila. Delavci, ktere sta za kopanje najela, so rekli, da se jim je prikazal kosmat mož z dvema glavama in tako prestrašeni so pobegnili stran! Se vé da vsak pameten, komur so to kvanto pravili, bi se bil kmali smeha razpočil. Tudi v B— sta najela človeka, da je šel pod neko znamenje en strelaj deleč od mesta kopat, pa tudi ta mož je rekel, da je slabo opravil, in da pri vsem strahu nič ni dobil. Še po več družih krajih sta ogledovala in čas gubila brez vsega dobička. To je terpelo 3 dni. Ko pa sta vidila, da se jima mošnja stiska in se je jetika prijema, sta se tiho pobrala; rekla sta pa, da vesta še za en zaklad blizo morja, kjer je zakopano veliko tolarjev, zlata itd., pa nimata še dopuščenja tam kopati, pa bota prišla drugikrat. Slepčila sta tudi s tem ljudi, da tretji del teh dnarjev bota darila cerkvi. — V nekterih krajih letos pri nas suša zlo pritiska, in ako Bog berž kakošne rose usmiljeno ne pošlje, hoče biti slabo. Sem in tam je že koruzno in sirčno perje na pol zgorelo in fižola poznejega čudo se posušilo. V Alturi blizo Pula, kakor so ženjice pravile, že ni skoraj dva mesca dežja bilo; v velikem logu, kateri se prostira v podnožji Učke od Susnjevice do cepiškega jezera, se je košnja sená slabo ponašala; polovico manj od lani ga je, pravijo posestniki in kôsci. (Konec sl.)

Iz Celja 7. augusta. Omeniti moram danes nekega nelepega početja. Kar je železnica narejena med Celjem in krajnsko deželo, prihajajo tu sèm tudi Vipavke, ter nam donašajo ranega pa žlahnega sadja iz Vipave ali iz Goriškega. To je nam Celjanom sicer ljubo in prav, posebno ker naša okolica malo sadja rodi. Neljubo pa nam je bilo viditi te dni, da neka mlada Vipavka je k nam privlekla veliko kletko polno mladih ptičkov in sicer tistih, ki jim pravijo slavori ali sleguri (Steinröthel). V serce je bolelo nas mestjane, ko smo na tergišču pred lekarnico gledali te revčike, ki so bili še na pol goli, rumenega kljunčka, pa civkali milo — ali po roditeljih svojih, ali po domovini, ali po obéh — kdo vé? Za božjo voljo, neusmiljenke, deklina terdega serca, jeli vam ni zadosti, da iz pripeljanega sadja, ki ga drago prodajate tukaj, skupujete mnogo lepega dnarja? Morate li še negodno ptičjo mladino jemati iz gnezd in barantati ž njo po daljnem svetu? Vedite, da tak dnar, iz ugrabljene uboge živalice pridobljen, gotovo nima blagoslova božjega. Koliko se je že govorilo pa pisarilo o

napakah tičjega lova, al bilo je bob v steno, ker sedaj se obnašajo celó ženske tako neusmiljeno, ženske — rod čutljivega serca! Naj bi častiti duhovni gospodje v Vipavi in po Goriškem posvarili zavoljo tega posebno nevedno mlado ženstvo, — naj bi ondotne c. k. okrajne gosposke branile ne-sramno početje, pa kaznovale ostro, kjer ne pomaga prijazna beseda.

J. Š.

Novičar iz raznih krajev.

Vradni dunajski časnik je naznanil te dni navadne deržavne dohodke našega cesarstva v prvi polovici letošnjega leta, iz kterega naznanila se vidi, da vsi navadni dohodki skupaj so znašali 129 milijonov in 593.323 gold., tedaj 5 mil. 790.508 gold. več kakor v prvi polovici lanskega leta. — Zemljišni, hišni, obertnijski in dohodkini davki so letos nesli 45 mil. 613.171 gold., lani pa le 40 mil. 692.402 gold.; naj bolj so se memo lani pomnožili dohodki iz zemljišnega davka, namreč za 3 mil. 149.158 gold., po tem davek od vžitkov, za 2 mil. 576.345 gold., za sol se je skupilo 2 mil. 215.950 gold. več kakor lani, štempeljni in takse so tudi nesle za 831.793 gold. več, itd. Dohodki iz zemljišnih davkov memo lanskega leta, čeravno davki niso bili povikšani, so se menda pomnožili zato, ker se kataster in zemljišne (gruntne) bukve po mnogih deželah cesarstva čedalje v bolji red devajo. — Deržavni stroški še niso na znanje dani. — Na Ogerskem je goveja kuga potihnila, zato je 25. dan p. m. marsko deželno poglavarstvo razglasilo, da živina, kože, loj, rogovi itd. smejo spet iz Ogerskega na Marsko. — Na Španjskem vlada mir povsod. Armada v Saragosi se je podala brez pogodb in berž potem je bila razdeljena po več krajih. Naj novejša novica je, da 4. dan t. m. popoldne ob poli treh se je Espartero poslovil od kraljice, ki ga je z navadno dobrovoljnostjo sprejela, in ji je željo razodel, da hoče Madrid zapustiti in se v mestice Logronjo (na meji Stare Kastilije) v pokoj podati. Nobeden njegovih prijatlov, ki so ga pred odhodom obiskali, ni mogel besedice iz njega spraviti, kaj nek misli od poslednjih prigodb na Španjskem. Kmalu se mora sedaj slišati: kakošna nova vlada se bo osnovala na Španjskem. — Maršala Pelissier-a je cesar Napoleon v zahvalo, da je zmagal Sevastopolj, povzdignil v stan vojvoda. Znamenito je to počastenje posebno zato, ker je to prvi plemenitnik (žlahnik), ki ga je Napoleon naredil, in s tem pokazal, da jih bo že več sledilo. — Kronanje ruskega cara je določeno na 7. dan prih. mesca. — Carski ukaz od 5. p. m. dovoljuje vsem judom, kateri so na rusovskih vseučiliščih dohtarji zdravstva ali kake druge učenosti postali, ustop v vse javne ces. službe. — Iz črnogorske meje se piše, da 19. p. m. je bilo Černogorcem oklicano in veseli oklic ta s kanoni pozdravljan, da ob kratkem bo Černogora dobila svoje nekdanje kraje nazaj, ki so sedaj v oblasti turški. — Strašne reči, kakor se je še le sedaj zvedilo, so se od 2. do 17. sušca t. l. godile na otoku Sangir-u v zadnjih Indijah. Ko so ljudje ravno na polji bili, se vzdigne na polji strašan vihar, zemlja se odpre in začne žveplo in ogenj bljevati, da je bilo groza; nihče ni mogel življenja oteti v strašnih prekucijah na otoku, ki so terpele 14 dni in so lepi otok premenile v strašno pušavo; več kot 3000 ljudi je konec vzelo. — Neki saksonski gojzdnar, Gastell po imenu, ki je že 82 let star in noče skrivnosti seboj v grob vzeti, naznanuje v „Leip. Zeit.“ sledeči pomoček zoper steklino pri ljudéh in živini: „Rana naj se berž izmije s toplim jesi-hom ali toplim lugom, potem naj se vlijejo ene kapljice solne kislíne ali pa tudi hudičevega olja v rano“. Svét ta je res prav dober — pa je že davnej znan vsakemu zdravniku.

Popravek. V dopisu »iz Toplic« v 62. listu se je v 12. verstki drugam namenjena beseda *pesem* vrinila med besedo *zahvalno* in *prazničnost*; naj se tedaj izbriše in bere *zahvalno prazničnost*.